

Pol leta je za nami

Nimamo še točnih statističnih podatkov, s katerimi bi lahko točno prikazali delo našega kolektiva v prvih šestih mesecih letošnjega leta. Vendar pa iz podatkov prvega tromesečja in iz vršitve proizvodnih nalog posameznih mesecev že lahko ugotovimo, da smo proizvodni plan prvega polletja dosegli. Po nekontroliranih podatkih smo naredili blaga v tem razdobju za okrog 240 milijonov dinarjev, kar bi se tudi ujemalo s postavljenim planom.

V letošnjem letu nimamo postavljenih zelo visokih planov proizvodnje, nimamo predvidenih tudi nikakršnih gradenj večjega obsega, tako da to leto ne bo leto kakih rekordov v dvigu proizvodnje, v gradnji, v novih kapacitetah. Letos imamo v našem delovnem načrtu pretežno drobne naloge, ki se morda zdijo nepomembne, toda če jih naštejemo samo nekaj: planiranje terena okrog tovarne, ureditev sušilnice, ureditev parka z vodomatom na tovarniškem dvorišču, montaža še neurejenega skladišča desk poleg zabojarne, rušenje dveh lop in njih prestavitve na druga mesta, izboljšanje cest, sanitarnih naprav, vodovoda, kanalizacije, ventilacij, ogrevalnih naprav, elektrike itd., vidimo, da so to reči, ki koncem koncev niso tako nepomembne in majhne, ki pa bistveno vplivajo na proizvodnjo.

Del vseh teh nalog je izvršen. Po težini dela je izvršeno celo več, po zunanem videzu pa seveda manj, kar se bo pokazalo šele čez nekaj mesecev v pravi luči.

Kako daleč pa smo prišli z nalogami, o katerih smo mnogo pisali, t. j. z izboljšavo dela, z dvigom produktivnosti naših ljudi in naših strojev?

Tudi tukaj ne moremo zanikati uspehov, ki smo jih dosegli. Sicer ne tako, kot smo želeli, vendar se je v veliki meri zmanjšalo število okvar strojev, obratnih nezgod zaradi malomarnosti, manjše je število pregorjenih elektromotorjev, manjše je število neupravičenih izostankov, procent bolnikov je padel na 3,3%, lahko povemo tudi to, da se je količina produkcije na enega človeka napram lanskemu letu dvignila za približno 5%. Mi danes isto delo in še celo nekaj več napravimo s 540 ljudmi, lansko leto pa smo za to delo potrebovali 590 ljudi. Seveda nam močan zamah dajejo novi stroji, ki smo jih letos montirali v naše obratne prostore.

Drugo polletje nameravamo še v večji meri izkoristiti za izboljšanje delovnega procesa. Naš cilj je: s čim manjšimi sredstvi na najbolj cenen in lahek način proizvesti čim več dobrega blaga. Seveda se to lepo sliši, teže je pa izvršiti. Ne samo mi, temveč cela vrsta starih podjetij si že leta in leta prizadeva uvesti boljše metode dela, boljše orodje itd., da b' lahko več in bolje proizvajala. Prav zaradi tega bo v tem obdobju naloženo našim mojstrom več dela, predvsem več študiranja delovnega procesa, tako da bomo po vsej verjetnosti letos napravili znaten korak naprej v našem razvoju.

Pred nami bo kmalu letni dopust. Od 15. julija do 1. avgusta bo stalo delo v naši tovarni. V tem času bodo delali le nujno potrebni delavci in mojstri, ki bodo preuredili nekatere oddelke, predvsem združili obe galanterijski obratovalnici v eno, a v izpraznjeno stolarno namestiti mizarje. Vsem našim ljudem, ki bodo ta čas prosti, pa želimo prijeten dopust.

Poročilo o prodaji izdelkov

V zadnjih treh mesecih letošnjega leta je imela tovarna naročila ter je delala s polno zmogljivostjo strojev in ljudi. Naročila so bila celo znatno višja kot pa je bila naša zmogljivost, vendar nismo imeli prevelikih sitnosti zaradi zakasnelih dobav.

V mesecu juniju smo že pričeli opazovati rahlo umirjenost na lesnih tržiščih Anglije in Amerike. Nova naročila niso prihajala v tako veliki meri kot v zimskih in pomladanskih mesecih. To popu-

ščanje v naročilih pa ni vzrok za bojazen, kajti to je normalen pojav, ki je vsako leto v mesecih junij—avgust v inozemstvu in nastane zaradi počitnic, zaradi splošno manjših nakupov opreme v letnih mesecih.

Naše podjetje ima trenutno zasedene vse svoje proizvodne kapacitete in ni bojazni za pomanjkanje naročil. Z Anglijo in Ameriko smo v pogajanjih za nove kontingente artiklov, ki jih bomo verjetno dobavljali v zimski in pomladanski sezoni.

Po artiklih se naša prodaja ne bo bistveno spremenila. Izdelovali bomo naprej približno iste predmete kot doslej. Kmalu bomo začeli s proizvodnjo novega tipa obešalnika za odpremo v Ameriko in sicer 6.000 komadov dnevno. Za izdelavo tega obešalnika nam je potreben poseben stroj, ki je že v izdelavi.

V pogledu pohištenih komadov, ki jih izdelujemo za naše domače potrošnike, je stanje na tržišču nespremenjeno. Povpraševanje trgovskih podjetij je enako močno kot prej. Le trgovska podjetja občutijo v juniju rahlo zmanjšanje prodaje, ki izvira iz istih vzrokov kot v tujini, t. j. počitnic in v tej zvezi manjših nabav potrošnikov.

Za notranji trg bo uveden v tretjem četrtletju nov artikel, in sicer izredno praktična in lepa ter obenem cenena predsobna omarica, ki je naš zaščitni model. Začetna proizvodnja, in sicer 200 komadov mesečno, je že oddana podjetju Les, Ljubljana. V nekaj mesecih bomo količino povečali, tako da bomo zadovoljili tudi druga trgovska podjetja.

Podjetje v prvem polletju ni imelo skoro nobenih neplačanih faktur za prodane izdelke in moramo ugotoviti, da so domači in tuji kupci v

redu plačevali svoje obveznosti. Tako smo tudi mi lahko plačevali račune našim dobaviteljem lesa v kratkem času. Pri kmetijskih zadrugah in ostalih podjetjih, ki so nam dobavljale hlodovino in drug les, smo si ustvarili v tem pogledu kar lep ugled.

Tudi reklamacij ni imelo podjetje v taki meri, kot je bilo pričakovati z ozirom na silno slabo sušenje lesa v zimski in spomladanski dobi in z ozirom na slabo kvaliteto in pomanjkanje nekaterih najbolj kritičnih surovin, t. j. špirta, lakov, kleja in šelaka. Z domačim trgov in Ameriko nismo imeli nobene reklamacije, z Anglijo eno večjo in dve ali tri manjše reklamacije. Toda tudi prejetih reklamacij bi se lahko izognili z večjo pozornostjo pri proizvodnji in z uporabo boljših surovin. Medtem smo napravili že nekatere ukrepe in mere, ki nam bodo prinesle v drugem polletju okrog 20% zboljšanja kvalitete.

Napram splošni situaciji v trgovini smo lahko z delom našega podjetja v I. polletju zadovoljni. Slabosti, ki smo jih med delom opazili, smo skušali odstraniti. Pri prodaji in nakupu so bile še nekatere napake in slabosti, ki jih bomo odstranili pri našem nadaljnjem poslovanju.

Mehaniki v Bohinju

Del časa so se naši »ta črni« pripravljali na izlet, in se niso mogli zediniti, kako in kam. Končno je pa le padla rešitev — Gorenjska bo naša dva dni.

Podjetje nam je dalo na razpolago tovorni avtomobil, mojster Primožič in Tone Šparemblek sta organizirala in pripravila vse, kar je potrebno za pot in taborjenje. Neko soboto in nedeljo so že vsi črnuhi občudovali lepoto Gorenjske. Na željo nas vseh smo si najprej ogledali Prešernovo rojstno hišo v Vrbi, saj to ni bila samo naša želja, ampak dolžnost vsakega Slovenca. Vpisali smo se v spominsko knjigo in na ta način počastili spomin velikega Prešerna.

Lahko rečem, da nas je potem Jančar potegnil po čarobnih krajih prelepe Gorenjske — lepa polja, gozdički, prekrasni planinski vrhovi, zares presenečenje za človeka, ki še ni od blizu gledal »Zlatorogovega kraljestva«. Ob priliki obiska v Vrbi smo skočili še v Begunje, grad, kjer je na tisoče Slovencev mučila zločinska roka okupatorja.

Ko smo se bližali Bledu, mi je nehote zastal dih, ko sem po mnogih letih zopet videl toliko naravnih lepot. Kratek postanek, okrepcilo, ogled jezera, otoka in znamenitega gradu, kopanje, srečanje z Nizozemci na gradu, ki so se zanimali za naše zgodovinske posebnosti, katerim pa nismo mogli kaj veliko povedati.

Jančar je dal znak za odhod in odpeljal v smeri Bohinja. Bohinj, lep tihi kraj, človeka zopet prevzame, dejal bi svečan občutek, ko vidi močne planine od blizu. Ob jezeru je Jančar vozil zelo počasi, da smo si mogli ogledati zanimivosti. Kmalu nas je iztovoril na prijazni jasi ob jezeru, ki jo je imel že naprej določeno, in je odgovarjala za naše dvodnevno bivanje. Kmalu je bilo

na kraju taborjenja veliko vrvenja, vsakdo je pospravil svoje stvari, eni so postavljali šotore, »intendantje« pa pripravljali kuhinjo. Sod z vinom se je naenkrat znašel v jezeru, da bi kapljica bila čim hladnejša. Fric je rezal meso, mojster Arko pa je solznih oči rezal čebulo. Stari kurjač Tone je zanetil ogenj, da ne bi prišel iz prakse in kmalu je zadišalo po golažu, ki se je kuharju izbornu posrečil. Porcije so bile volovske. Med vso to zabavo, pripravo in vrvenjem pa nas je s harmoniko zabaval harmonikar Janez in nam zaigral take, da nas je kar po potplatih srbelo.

Po večerji smo jo ubrali proti hotelu Zlatorog, se malo zavrteli, a ne za dolgo, ker z Zlatorogom se ni igrati, to je draga žival!

Zjutraj smo se »spočiti« zbudili in že je vsak izginil v svojo smer, nekateri k vodi, drugi v vodo, tretji k Savici, četrti ne vem kam. Naenkrat je bila ura deset in stari kurjač Tone, katerega smo pustili kot čuvaja pri sodu, je prijetno brundal v svojo neobrito brado, ko smo se vrnili domov. Zmenjeno je namreč bilo, da bo Tone, da ne pride spet ob prakso, zakuril ogenj in pripravil zajtrk. Mož pa se je s tako vnemo posvetil čuvanju sode, da je mislil le na sod in njegovo pičlo vsebino, na zajtrk pa je pozabil. No, kmalu smo si tudi zajtrk skuhalo sami, stari Tone pa je bil dobre volje še pozno popoldne.

Po kosilu smo se vrnili spočiti domov in spotoma bi kmalu povozili in smrt storili nekemu motoristu. Edino Jančarjevi prisotnosti je pripisati, da ni bilo nesreče.

Mnenja sem, da imajo taki in podobni izleti dvojno korist, človek, delavec, ki ves teden trdo dela, se na ta način poceni razvedri in odpочиje, po drugi strani pa ljudje spoznavajo lepote naše dežele in tudi drug drugega.

Drobne vesti

Lopa za kolesarje bo menda kmalu končana. Bila je zelo potrebna, saj je sedaj vseh naših tri sto ali štiri sto kolesarjev shranjevalo kolesa na vseh mogočih in nemogočih krajih. Načrt lope je bil napravljen v našem tehničnem oddelku.

Fric je izdelal vodomet. Če za drugo ne, koristi bazenček z vodo v parku za pogasitev žeje delavcem na skladišču. V parku pa je lepo pognala trava ter je ta konček tovarne zelo lepo urejen. Ali se sploh še spominjamo lukenj, ki so bile na tem mestu.

Rušimo barake! Konec junija smo podrli barako pri novem skladišču in sedaj podiramo garažo. Čisto nov pogled na naša tovarniška dvorišča se nam sedaj odpira. Toda odstranitev barak ni narekovala le potreba po lepši in boljši ureditvi prostora, temveč predvsem požarno varnostni oziri. Tri velike barake v neposredni bližini, napolnjene s špiritom, bencinom, avtomobili, potrošnim materialom, skladiščem izdelkov, zaboji, so pravo leglo požara. Ena sama iskra in barake z vsem kar je bilo v njih, bi bile zapisane poginu.

Barake so sedaj bolje razporejene in bodo služile še dosti let svojemu namenu.

Stroji, o katerih smo pisali v zadnji številki našega lista, so že vsi prispeli in so bili stavljeni v pogon v najkrajšem času. Izjema je le horizontalni gater, ki ga bomo postavili v pogon za zimsko sezono.

Menda šest ali še več let je bila vskladiščena v zabojih dragocena ameriška aparatura za meritve v sušilnicah. Sedaj jo je montiral strojnik Urbas v prvo sušilnico. Imamo še dve taki aparaturi, od katerih bo ena po vseh izgledih v kakih dveh mesecih postavljena v pogon. Kot je vsem znano, je bivši LIP Logatec že pred več leti zgradil poslopje za sušilnico s šestimi komorami. V obrat pa je bila postavljena samo ena komora. Sedaj pride na vrsto druga ter verjetno drugo leto še tretja komora. Ostale tri komore se bodo uporabljale za sušilnice, ker bodo tri komore zadoštvale za sušenje lesa, ki ga potrebujemo v tovarni.

Naša razstavna stena, ki je bila razstavljena na Gospodarskem razstavišču, je bila takoj po končani razstavi prodana Putniku, ki jo bo uporabil za rastavo na Turistični razstavi v Ljubljani v mesecu juniju.

Junija meseca je našo tovarno obiskalo kar 17 večjih in manjših ekskurzij iz raznih podjetij in šol.

Prejšnji mesec smo prodali štiri stare in za nas neuporabne stroje. Precej pa bi lahko prodali strojev, ki jih izdeluje naša remontna delavnica. To so brusilke za okrogle palice in Hempel stružni avtomati. V okviru možnosti bomo nekaj teh strojev napravili, več ponudb pa smo morali odkloniti.

Vse se naredi, če se le hoče! Vse doslej smo praktično delali na avtomatu za izdelavo okroglih

palic z originalnimi ameriškimi rezili. Bilo je že več poizkusov, da bi ta rezila nadomestili z domačimi, toda zaman. Vsak par teh rezil nas je stal 40 dolarjev, ali po prostem kurzu kar preko 30.000 din. No, končno je našel tov. Primožič v Lito stroju jeklo, iz katerega je naredil rezila prav iste kvalitete kot so ameriška, le da nas stanejo samo 4.000 din! Izgleda, da bo potrebno posvetiti izdelavi rezil mnogo več pozornosti, kajti tukaj lahko sila mnogo prihranimo na delovnem času pri strojih, pri brušenju v mehanski delavnici in tako zmanjšamo naše stroške proizvodnje.

Mezdni oddelk se je razširil za eno moč. Kot praktikantko smo nastavili tovarišico Cizelj Nado, ki je doslej delala v skladišču finalnih izdelkov.

Delavci na žagi so ves junij delali po 10 ur. Res je, da so zaslužili nekaj več, toda priznati je treba, da je z režnjo bukovine mnogo več trpljenja kot v katerem koli oddelku naše tovarne. Bukovina je pospravljena brez večje okvare ter pride kmalu na vrsto bukovina iz Lokve. Vendar bo delala žaga sedaj samo osem ur, ker bomo lahko v rednem delovnem času zrezali zaloge hlo-dovine.

Tapetniki krčijo delovni čas. Že leto dni so imeli naši tapetniki pri izdelavi vzmetnic akord 6 ur na en komad. Z ozrom na znatno nižjo normo drugih tapetniških obratov so tudi naši tapetniki, ki so skoro vsi iz vrst nekvalificiranih delavcev, znižali akord za eno uro. S tem so se znatno približali delovnemu učinku tapetnikov v drugih delavnicah. Nekaj tapetnikov odide na ekskurzijo v Novo Gorico, kjer imajo najbolje organiziran tapetniški oddelk, saj izdelajo tam vzmetnico skoro iste kvalitete kot je naša v treh in pol urah.

Gasilni dom bo treba prestaviti. Leseni gasilni dom, ki je pri vhodu v tovarno, je spričo novih objektov postal na tem mestu nekakšna skaza. Treba ga bo še letos prestaviti nekam za tovarno, vendar na tak prostor, da bo čim laže dostopen z vseh strani naših obratov.

Naši gasilci imajo tri desetine. Dvakrat tedensko so redne vaje. Izgleda, da je naš Domine dobil kar lepo podlago na tečaju v Tacnu. Ne bi bilo slabo, če bi vse tri desetine, in ne samo ena, kot sedaj, imele uniformo. Tudi ena sama brizgalna ne zadostuje in bo potrebno nabaviti še eno. Upajmo, da se bo to še letos uresničilo.

V službo sprejmemo dva absolventa srednje ekonomske šole z diplomom za delo v računsko-gospodarskem sektorju podjetja.

Prijavite se do 31. julija 1955 v tajništvu podjetja.

Važno opozorilo!

Opozarjamo vse člane kolektiva, da sprejemamo prijave za akontacije na zaslužek tekom meseca izključno od 15. do 18. v mesecu in sicer v mezdnem oddelku. Izplačilo akontacij bo vsakega 20. v mesecu. Izven teh datumov ne bomo sprejemali prijav niti izplačevali akontacij.

Računsko-gospodarski sektor

Tombola, tombola!

Še teh devet . . .

Krajevni sindikalni svet Logatec bo pripravil tudi letošnje leto tradicionalno logaško tombolo in sicer 7. avgusta ob 15. uri popoldne. Že sedaj delajo s polno paro posamezni odbori tombole, v katerih sodelujejo predstavniki bodoče komune, ki so pri svojem delu naleteli na veliko razumevanje tako kolektivov, kakor posameznikov. Do danes zbrani dobitki nam jamčijo, da bo vrednost dobitkov letošnje tombole daleč prekašala pretekla.

Organizator se trudi, da bi bila letošnja tombola organizacijsko popolnejša, bogatejša, finančni uspeh pa kar največji, saj je namenjen čisti dobiček za gradnjo prepotrebnega fizikalnega doma. Glede na to, da vsakega strastnega igralca tombole predvsem zanimajo dobitki, moramo tem v uteho povedati, da bo letos 15 glavnih dobitkov, med njimi spalnica, kavč, radio, kolo, kuhinjska oprema itd. in preko 500 amb, tern, kvater in činkvin v skupni vrednosti nad 600.000 dinarjev. Glede dobitkov danes še ne moremo podati točne slike, ker se število teh stalno veča in bodo vsekakor presenetili srečne dobitnike.

Tombolske srečke, katerih cena bo znašala 50 dinarjev, bodo predvidoma sredi meseca dane v prodajo. Število tombolskih srečk ni veliko, zato se zna zgoditi, da bodo omahljivci zadnji dan tombole ostali brez srečk.

Po končani tomboli je na programu velika zabavna prireditve in veselica, ki bo skrbela za kratkočasje.

To so le kratke informacije, ki jih ne smemo smatrati za dokončne, kajti dobitki, kakor rečeno, še vedno prihajajo.

Ob tej priliki bi prosili naše družbene organizacije, delovne kolektive kakor tudi posameznike, da s svojimi močmi podpro organizacijski odbor tombole, posebno pa pri organiziranju zabavne prireditve, tako da bo naša tradicionalna tombola iz leta v leto bolj organizirana in da bo zadovoljila svoje obiskovalce.

Zahvaljujemo se vsem, ki so pomagali kakor koli pri izvedbi 10-letnice osvoboditve in ob prazniku logaške gimnazije.

Društvo prijateljev mladine

V DOBI TEHNIKE

Na pošti. Jože in Špela stojita pred »šalterjem« na pošti in gledata kako si uradnik od časa do časa ovlaži prste na gobi (štel je narmeč denar).

Špela: Zakaj pa to dela?

Jože: Ja, zato, da se mu prsti preveč ne segrejejo.

V UMOBOLNICI

Vprašal sem nekega bolnika, zakaj je v norišnici.

Odgovori mi: »Mislim sem, da svet nori, svet pa je mislil, da sem jaz nor. Ker je bil svet v večini, me je poslal semkaj.«

I.

Z neznansko brzino je mesec okoli, za delo preveč nam ni časa nikoli, ljudem pa še vedno gre mrz do kosti, še vsako nam jutro gorijo peči.

II.

Pred parimi dnevi na »griču« sem bila, kjer v kopah suši se nam mnogo lesa, Andreja in Iva ter drugih par mož sem večkrat opazila tamkaj gredoč.

III.

Se naših že več je deklet pritožilo, da dosti opazk se je tamkaj zgodilo, na dilah za kopami oni sedijo in našim ženskam pamet solijo.

IV.

Saj čenčam takim nisem verjela, dokler se ni mene ta smola prijela, zato sem v srcu sklenila ta boj, da zbriše krivico se vsem nam takoj.

V.

Da v domu pod odrom še zdaj ni vse prav, pred tremi mi dnevi nekdo je dejal... če to je resnica, zelo je grdo če neresnica se zvedela bo.

VI.

Se tombola res bo v Logatcu vršila, z dobitki bo srečne ljudi naredila, saj spalnica — kuhinja in pa kolo in drugih dobitkov nešteto še bo.

VII.

Po tomboli vsi iznenadeni boste, ker videlo tam se prečudne bo goste, prekrasno za ples nam bodo igrali tako, da bomo vsi z veseljem plesali.

VIII.

So v menzi že zopet zobotrebcu debeli, kot da pri nas ne bi durgigarce imeli. Pri malici pa se razburjajo vsi, ker tuja jim glasba prav nič ne diši.

IX.

Drugače na KLI-ju prav dobro živimo, kot tudi bralcem novic teh želimo, saj tudi pred regruti imamo spet mir dokler ne prinese poziva kurir.

OSA

KLEPETULJI

— Lojzka mi je dejala, da si ji ti rekla, da sem ti jaz povedala tisto stvar o kateri mi je rekla, da ti je ne smem povedati.

— To ti je dejala? Oh, če pomislim, da sem ji rekla, da ti tega ne smem povedati, me pa zares ježi.

— Na vsak način ji ne smeš povedati, da sem ti jaz to rekla.